

سويه سوم

PRATHAM BOOKS
storyweaver

التعليم | education
فوق | above
الجميع | all

در جستجوی علف



نویسنده: یودالک گپتا
مترجم: فرید احمد کریمی

THE YALDA HAKIM FOUNDATION
Educate-Empower-Inspire

هر سال وقتی برف شروع به آب شدن می کند، رام سینگ چوپان ۶۷ ساله تعدادی از وسایل ضروری خود را بسته بندی می کند.

غذای سه تا چهار ماهه
۴۰ کیلوگرم نمک برای حیواناتش
دیگ ها و کرایبی ها
رادیو کهنه
دوا ها

یک چراغ دستی و اریکین آفتابی
و یک تفنگ قدیمی برای ترساندن خرس ها.

او در حالیکه گله بزها و گوسفندان خود را که تقریباً به ۳۰۰ بز و گوسفند میرسد جمع می کند، با همسرش هیتمانی دیوی، خانواده و قریه خود شیعه در دره گارسا هیماچال پرادش خداحافظی می کند و به سفر خود ادامه میدهد.





چمن. بته های آبدار در بالای دامنه تپه ها، که توسط جریان های آب ذوب شده و هوای پاک کوهستانی تغذیه می شوند و گله او در آنجا می چرند. وقتی تابستان به دره می رسد، رام سینگ به تعقیب تابستان تغییر مکان میدهد.



صدها سال می شود که کوچی های خیمه نشین به تغییر فصول عکس العمل نشان می دهند، در تابستان به سمت بالا می روند و قبل از زمستان یخبندان به زمین های پر علف و سبز مرتفع دوباره باز می گردند. در ۴۰ سال گذشته، رام سینگ مانند کوچی ها تغییر مکان کرده است، خود را در چپان پشمی (کورتی تا زانو) پیچیده و با چوب خود به سفر ادامه میدهد.





یافتن زمین های چراگاه همیشه آسان نیست. چند سال پیش، زمانیکه او به آخرین منطقه بنام دونسپان خیمه زد، دو روز بدون توقف برف بارید. حیوانات او بدون غذا ماندند زیرا علف ها در زیر برف پنهان شده بودند. او هم طاقت غذا نخوردن را نداشت. او می گوید: «اگر آنها گرسنه بمانند، من هم گرسنه می مانم.»

او یک راه طولانی سربالایی را از قریه به نام کالگا آغاز می کند. رام سینگ بعد از عبور از خیبرگنگاه به یک منظره وحشی و خراب نشده داخل می شود، جاییکه مناطق مسکونی به نام های موسیقی تووندابھوج (Tundabhuj)، تکوور کوان (Thakur Kuan)، پترا گت (Patra Ghat)، پندو پول (Pandu Pul) و بالاخره دانسپان (Donspaan) نام گذاری شده بود.



نقشه برای اندازه گیری نیست



سفر ۶۰ کیلومتری او را در امتداد دریای ترسناک پارواتی می برد. پل رو به روی شکسته است و فقط یک راه در پیش است. او از سیلاب های یخی و پل های برف های ذوب شده باید عبور کند. او از صخره های شیب دار بالا می رود و از آبشار های سرد عبور می کند. صدای زنگ های گله بز و گوسفند او را در آرامش دره همراهی می کند.







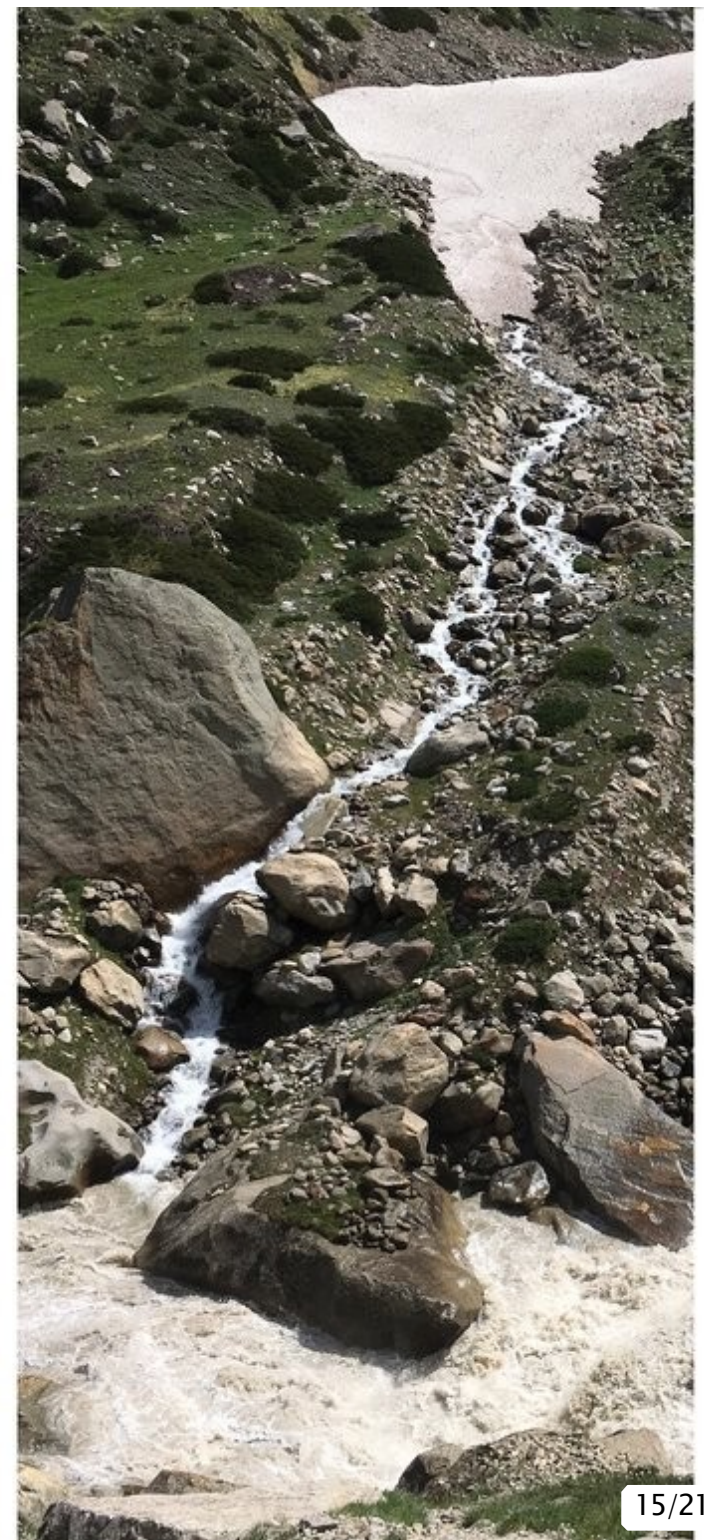
آن جا ۱۳۰۰۰ فوت در دره پین پارواتی، رام سینگ خوش دارد در آن قدم بزند. فضای باز گسترده، هیزم جمع آوری می کند و اجازه می دهد گله بز و گوسفند او به سرعت بچرند و تغذیه کنند. برای رسیدن عجله ندارد. هوا پاک است. آب شفاف و شیرین است. گل های وحشی باز می شوند و گیاهان رشد می کنند و برای چیندن آماده می شوند.

رام سینگ در طول سال ها شاهد تغییر این مکان های مرتفع بوده است. زمانی بود که هیچ صخره بالای کوه های اطراف دیده نمی شد زیرا همیشه در آنجا برف می بود. اکنون، با افزایش گرمی هوا به دلیل تغییرات آب و هوا، یخچال های طبیعی در حال ذوب شدن هستند و زمین های سر سبز و علفزار کمیاب شده اند.





او به تشویش است که اگر
بارش برف متوقف شود،
دریاچه ها خشک شوند و
دنیا به پایان برسد.





برای گادی، هر سنگ، هر چشمه، هر شیب بسیار باارزش است. رام سینگ کوه ها را مانند خانواده اش دوست دارد و هرگز احساس تنهایی نمی کند. چوپان زیر آسمان باز می خوابد، گله او دور او جمع شده است. او بسیار کم مواد را ضایع می کند و به بسیار کم هوا را آلوده میسازد و فقط آنچه را که نیاز دارد از طبیعت می گیرد و اثر و نشانی از اقامت خود در آنجا باقی نمی گذارد.



رام سینگ می داند که روزهای گذشته او رو به پایان است. پیدا کردن زمین های پر علف سخت تر می شود و حیوانات او مانند گذشته ها سالم نیستند. با توجه به اینکه پشم آنها دیگر مثل سابق نیست، فروش پتو و شال نوع گردو کار آسان نیست.







یک چوپان به علفزارهای که برای زراعت مناسب نیستند مهاجرت می کند. با گذشت سالها، با بسته شدن مسیرهای قدیمی و کشت درختان در زمین های پر علف و سبزه، صعود دشوارتر شده است.

روش زندگی خیمه نشینان این نسل که در جستجوی زمین های پر علف و سبز هستند به سرعت در حال از بین رفتن است. اکنون مردان جوان قریه او شهر را آینده خود می دانند. یکی از بچه های او در یور است و بزرگ ترین نواسه او در یک فاکولته محلی درس می خواند. اما رام سینگ به رفتن به جایی که بیشتر احساس می کند مثل خانه او است ادامه میدهد.

سوالات رهنمودی

۱. چرا رام سینگ هر سال این سفر ۴ ماهه را انجام می دهد؟ آیا این سفر آسان است یا مشکل؟ چرا؟
 ۲. رام سینگ در سفر خود چه احساس دارد؟ اگر هر سال مجبور به انجام چنین سفری باشید، آیا شما هم همین احساس را خواهید داشت یا متفاوت خواهد بود؟
 ۳. آیا چوپان یا چادر نشینان مانند رام سینگ را می شناسید؟ مردم در منطقه شما کدام حیوانات را پرورش و نگهداری می کنند؟ چگونه از آنها مراقبت می کنند؟
 ۴. فرزندان رام سینگ ممکن است مانند او به چوپان و چادر نشین تبدیل نشوند. آیا فکر می کنید چرا این اتفاق می افتد؟ به نظر شما این حرکت خوب است یا بد؟ چرا؟
- آیا تا به حال از تپه یا کوه بالا رفته اید؟ چه احساس داشت؟ آیا می خواهید از یک کوه یا تپه بالا بروید؟ آیا فکر می کنید با چه چالش هایی ممکن است روبرو شوید؟